

Sygn. akt V CSK 98/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa M. H.
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1/ odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2/ zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 marca 2013 r., którym oddalone zostało jej powództwo o ustalenie, że jest rolnikiem indywidualnym oraz prowadzi gospodarstwo rolne w myśl art. 2 pkt 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 803, dalej: „u.k.u.r.”), a także przysługiwało jej prawo do udziału w przetargach ustnych ograniczonych, organizowanych przez stronę pozwaną na sprzedaż nieruchomości rolnych wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnych Skarbu Państwa na podstawie wymienionych ogłoszeń, w okresie od 12 czerwca 2012 r. do 3 lipca 2012 r.

Powódka w skardze kasacyjnej powołała obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Potrzebę wykładni przepisów prawa połączyła z art. 5 i 6 u.k.u.r. w zakresie określającym, czy rolnik indywidualny, prowadzący rodzinne gospodarstwo rolne, w przypadku wydzierżawienia części nieruchomości rolnych, których jest właścicielem, osobie trzeciej, zachowuje przymiot rolnika indywidualnego, osobiście prowadzącego gospodarstwo rodzinne i tym samym spełnia kryteria rolnika indywidualnego, stosownie do art. 6 u.k.u.r. oraz zachowuje prawo do udziału w przetargach ograniczonych, organizowanych przez Agencję Nieruchomości Rolnych na podstawie art. 29 ust. 3b pkt 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 1187 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została jako nadzwyczajny środek prawny, służący od prawomocnych orzeczeń, którego celem jest ochrona interesu publicznego, polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Założenie to może być zrealizowane jedynie poprzez powołanie i uzasadnienie istnienia co najmniej jednej z przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie jest rolą Sądu Najwyższego, nie będącego trzecią instancją sądową, korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa

w każdej sprawie, nawet gdyby w rzeczywistości miały one miejsce. Do realizacji celu wyznaczonego temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia dochodzi przez spełnienie chociaż jednej z przyczyn objętych art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Odwołanie się do przyczyny istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, ; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008, I CSK 111/08; z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11; z dnia 4 kwietnia 2012 r., III SK 39/11; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepublikowane). Na spełnienie tych wymagań nie wskazuje wniosek skarżącej, ponieważ nie dotyczy kwestii, które były przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego. Pomija przyczyny oddalenia powództwa oraz braku wypowiedzi tego Sądu, odnoszących się do wykładni wskazanych przepisów prawa. Nie uwzględnia w miarodajnym zakresie charakteru zgłoszonego roszczenia oraz przydatności oczekiwanego wyjaśnienia dla rozstrzygnięcia sporu.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy na tym etapie postępowania, objętej art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., powódka została obciążona obowiązkiem ich zwrotu pozwanej.